

LBRIS

We know
books

CRISTINA VESA

În sfârșit eu

Sibiu-Hermannstadt | 2025

Prolog

Versuri inspirate din propria viață prin imaginație și abstract, dincolo de limitele cerului albastru pe care îl știm. Există o parte în noi care nu ține de lumea palpabilă și nici de material.

Îndrăznesc să scriu despre spiritual, despre conexiune și iubire între suflete. Și ce ar putea fi mai evocator și mai potrivit să exprime asta, decât natura care ne apropie mai mult de esența noastră? Natura are ritm și melodie, la fel ca poeziile cu rimă. Nimic nu e la întâmplare aici, pe Pământ, sau în Universul vast. Totul se mișcă în cicluri, valuri, cald sau rece, anotimpuri...

Îndrăznesc să pășesc dincolo de Terra într-o lume spirituală cu planete și luni spectaculare. Îndrăznesc să vorbesc despre mine.

În sfârșit eu

Sunt Saturn, nu pământ
Particule de praf și gheață încă se învârt
În jurul meu, inele cu munți
Am migrat spre Nord, cu vânturi
O inimă de gheață, făcută pulberi
Un hexagon cu șase simțuri

Praguri psihologice cu transformări,
Mă întorc spre centrul meu
Cu puteri nelimitate și lumină
Într-un singur cuvânt: atracție.
Aici, pe pământ, la limita gravitației
O iau de la capăt ca la școală, o repetiție

Nu mă sperii de nori mici cu lacrimi
Ce nu lasă Soarele să mă încălzească
Am fost înconjurată de gheață
Un timp infinit în Univers, aici o viață
De la polul ei de Sud mă ajută Titanul
Cu sentimentele ei lichide, Luna mea și destinul...

Seară de martie sau mai

Era într-o seară de mai,
Nu te-am cunoscut atunci
De mână m-ai prins ca să nu...
Mă împiedic de bordură, lângă drum

Cu o bască neagră, frac-costum
Și flori în mână, un buchet
Cumpărate de la țigănci, cu Revolut
Tu, m-ai cunoscut atunci, eu nu

Dă-mi timpul înapoi!
Să-l pun într-un bilet de bingo
Și numere câștigătoare la loto
Bogăția să o împărțim apoi în doi

Multe nopți au mai trecut
Am scris pagini de cărți
Sufletul meu te-a căutat pe străzi
Pline cu oameni, și universuri...

Mă regăsești adormită
Lângă aceeași bordură ciobită

LBRIS

We know
books

Cu picioarele mai reci, noul normal

Ce-mi ține la răcoare sufletul cald

Seară de martie cu tendință de mai

Cu flori multe, într-o seră evantai

Iubești căldura, inimă expusă

Și mă inviți chiar tu la masă

Fântână cu cumpănă

Pentru că vreau, nu pentru că mă las
Condusă de impuls, mirosuri
Cucerit-am cetăți împărătești
Săgeți, aproape m-au răpus

Nu am haine de mătase, rochii
Petale albe de trandafiri.
Fugi de mine pe vârfuri
De ziduri înalte și lungi

Te aleg pentru că vreau
Vinuri degustate ce le beau
Ta aduni, seara la asfințit
Picioarele ți-au obosit

Pe o perină de mușchi
Din vene cu sânge te pui
Ne-am ales, și împreună am găsit apă
La fântâna cu cumpănă

LBRIS

We know
books

Ora de film

Ore fericite din copilărie
Timpuri cu sensuri unice
Pe fața ta se citește interesul
Nu mai contează cât e ceasul!

Curioasă, e doar firea ta
Nu e nimic din ce n-ai încerca
Cărțile cele mai îndrăznețe
Minute prefăcute în poveste

Ceasul ce a trecut, vremurile
Alea cu filme bune
Cu premoniții în papuc
La fiecare oră ieșea din ceas un cuc

Căldura ta

Am rătăcit, prin copilărie
Legată la ochi, un joc prietenie
Cu inocență și încredere.
M-ai dezlegat, cu mâini de miere
Și m-am trezit subit la maturitate

Ne jucăm, chiar și acum...
Iubesc zâmbetul tău de parfum.
Nu ți-ai văzut doar de al tău drum
M-ai cules de pe marginea drumului
Împărțind o bicicletă și cadrul portbagajului

Fără frică, doar cu frâna piciorului
Străbatem drumuri și satul răsând
Tu, ești cel mai autentic legământ
Dorul, trecutul și vremea
Le-a topit încet căldura ta

Mii de flori

Dintre mii de flori
Tu ești cea mai frumoasă, delicate culori
Miros de câmp, parfum de soare
Udată de roua dimineții pe petale

Acolo unde ți-e habitatul
Trec pe lângă tine și-ntorc capul
Mă fascinează a ta simplitate
Culori nefalsificate

Pe iarba ce te înconjoară
Mă pun în genunchi a suta oară
Pământul mă alină
Printre munții vii, o boltă albastră

Aici mi-e locul!
În noaptea cu stele
Ce se aprind pe rând
În căldura planetei și în mirosul tău mă scufund...